U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Miloslava Výborného a soudců JUDr. Michala Mazance a JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., v právní věci žalobkyně: **O. S.**, zast. Mgr. Petrem Václavkem, advokátem se sídlem Opletalova 25, Praha 1, proti žalované: **Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie**, se sídlem Olšanská 2, Praha 3, proti rozhodnutí žalované ze dne 6. 3. 2018, čj. CPR-14770-7/ČJ-2017-930310-V261, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 15. 5. 2018, čj. 1 A 20/2018-26,

takto:

I. Kasační stížnost a s ní spojený návrh na přiznání jejího odkladného účinku **se odmítají**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) podala dne 22. 5. 2018 blanketní kasační stížnost proti v záhlaví uvedenému rozsudku. Nejvyšší správní soud ji usnesením ze dne 28. 5. 2018, čj. 8 Azs 122/2018-10, vyzval, aby do jednoho měsíce od doručení tohoto usnesení doplnila důvody a petit kasační stížnosti. Citované usnesení bylo stěžovatelce doručeno prostřednictvím jejího zástupce dne 30. 5. 2018; konec lhůty proto připadl na 2. 7. 2018 (pondělí). O následcích nevyhovění této výzvě byla stěžovatelka poučena. Vzhledem k tomu, že stěžovatelka ve stanovené lhůtě důvody a petit kasační stížnosti nedoplnila a v řízení není možno pro tento nedostatek pokračovat, Nejvyšší správní soud kasační stížnost podle § 37 odst. 5 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl.

[2] Stěžovatelka v blanketní kasační stížnosti též navrhla přiznání jejího odkladného účinku. O tomto (podáním z 31. 5. 2018 posléze i zdůvodněném) návrhu nemohl Nejvyšší správní soud při nedostatku odůvodnění kasační stížnosti samotné separátně rozhodovat; pojem *„podání kasační stížnosti“* obsažený v ustanovení § 73 odst. 4 s. ř. s. je totiž třeba vykládat tak, že se jedná o podání kasační stížnosti projednatelné, tedy takové, z jejíhož obsahu je patrno, proč je rozsudek krajského soudu napadán. Není-li pak ve věci samé stížnostní žádání odůvodněno, stává se – jako i v projednávaném případě – i sama kasační stížnost neprojednatelnou a jako taková musí být, a v souzené věci též byla, odmítnuta.

V důsledku toho není zde již nic, o čem by bylo možno jakékoliv řízení vést; není-li zde kasační stížnost, nelze ani rozhodovat o návrhu na přiznání k ní se vážícího návrhu na odkladný účinek; chybí tu nejen podmínka pro vedení kasačního řízení (existence řádného návrhu), ale i podmínka pro vedení řízení o návrhu na přiznání žádaného odkladného účinku. Návrh s kasační stížností spojený byl proto odmítnut podle § 46 odst. 1 písm. a) a § 120 s. ř. s.

[3] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně 18. července 2018

JUDr. Miloslav Výborný
předseda senátu